

Aamulehti 25.7.2006

Koskelan osasto 5G Nuoret seniorit auttajiksi

TV2:n esittämä dokumentti ke. 19.7. Koskelan sairaalan arjesta kosketti. Osasto 5 G:lle tulevilla vanhuksilla ei ole enää paluuta. Heitä hoidetaan ja lääkitään, mutta parantumista ei tapahdu. Sen kaikki tietävät. Jäljellä on vain odottelua ja arjen pyöritystä. Vaikka hoitajat tiedostavat tilanteen toivottomuuden, se ei heidän toimissaan näy. Arvostukseni hoitajia kohtaan kasvoi entisestään.

Hoitajat jaksavat pajata ja selittää, olla kärsivällisiä ja ystävällisiä, vaikka potilas ei enää tajua ympäristöään. Mutta vanhus ymmärtää kun häntä kosketellaan ja ollaan ystävällisiä. Dokumentti on toteutettu kiireettömästi ja osaston hoitajia, vanhuksia ja omaisia kunnioittaen.

Vaikka kädet eivät riitä, ei ohjelma ollut mikään valitus. Se oli karu kuvaus osasto 5G:n arjesta. Sellaisesta arjesta, mitä me emme oikeastaan haluaisi nähdä. Ohjelmaa katsoessa tuli mieleen minkälainen meidän kunkin loppumme on. Löytyykö niitä ystävällisiä pajaavia käsiä ja ymmärrystä. On keskusteltu paljon vanhusten hoidosta, vähäisestä hoitajien määrästä ja hoitotyön arvostuksen puutteesta. Nyt ei tarvita enää puhetta, nyt tarvitaan tekoja.

Miten voimme katsoa itseämme peiliin, jos arvostuksemme vanhuksia ja heitä hoitavia hoitajia kohtaan on olematon? Arvostuksemme voimme osoittaa vain maksamalla kunnan palkkaa ruumiillisesti ja henkisesti raskaasta työstä. Koskelan dokumentti osoitti, että ponnistelumme panostaa kotona asumiseen ja omaishoitajien korvauksen nostamiseen, ei auta tilanteessa, jossa vanhus on niin huonossa kunnossa, ettei hoito enää onnistu kotona.

Olemme osa EU:ta ja meidän olisi hyvä oppia muilta EU -mailta vanhusten kohtelua ja arvostusta. Monessa Etelä-Euroopan maassa vanhuksilta kysytään neuvoa ja heillä on myös auktoriteettia. Siinä meille esimerkkiä. Suomessa vain yhden sukupolven päässä on aika, kun maaseudulla perheet asuivat yhdessä, lapset ja isovanhemmat työtekevä ikäluokan kanssa. Nyt meidät on eristetty jokainen ikäluokka eri lokeroihin kerrostaloihin.

Tämä yhtälö tulee ratkaista, joko rakentamalla senioritaloja lastenpäivähoitolaitosten yhteyteen tai ottamalla käyttöön nuorempien seniorien tarjoamaa apua hoidettaessa iäkkäämpiä, vaikka samassa vanhustentalossa. Vaihtoehtoja ja mahdollisuuksia on. Meillä, työssäkäyvällä ikäluokalla, on velvollisuus ratkaista vanhustenhoidon ongelmat yhdessä senioriväen kanssa.

Leena Arkia
yrittäjä